

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא דְתַנִּינָן דְּכַתִּיב, (שמות יט) קוֹל
הַשּׁוֹפָר, שִׁפִּיר הוּא, וְדָא הוּא יַעֲקֹב,
דְּאַסְתָּלַק בְּמַחְשָׁבָה דְאַבְהוֹן, וְנִפְקוּ בְּחָדָא מִגּוֹ
שׁוֹפָר, דְּהָא שׁוֹפָר אֶפִּיק מִיָּא וְאַשָּׂא וְרוּחָא בְּחָדָא,
וְאַתְעָבִיד מְנִייהוּ קָלָא. כִּד אֲמַר עֲלָאָה, אֶפִּיק
לְאַבְהוֹן, בְּקַל חַד. וּמִגּוֹ מַחְשָׁבָה אֶסְתָּלְקוּ בְּחָדָא
בְּחַד קוֹל, וְהָהוּא קוֹל אֶקְרִי קוֹל הַשּׁוֹפָר, וְדָא יַעֲקֹב
דְּכִלִּיל לְאַבְהוֹן בְּחָדָא, וְאַקְרִי קוֹל.

וְתַרִּי קְלִי נִינְהוּ, דְּהָא מִגּוֹ קָלָא, נְפִיק קָלָא.
אָבֵל קוֹל חַד דְּאַקְרִי קוֹל הַשּׁוֹפָר, וּמַחְשָׂא
נִפְקוּ שְׂאָר קוֹלוֹת, מִגּוֹ הָהוּא שׁוֹפָר בְּזוּזָא (דף ל"ט)
דְּמַחְשָׁבָה. וְשַׁבְעָה קוֹלוֹת נִינְהוּ, דְּנִפְקִין
בְּזוּזָא דְּמַחְשָׁבָה בְּשׁוֹפָר, וְדָא שׁוֹפָר דְּאַשְׁקִי לִזְוֹן

לשון הקודש

בְּקוֹל אַחַד, וּמִתּוֹךְ מַחְשָׁבָה הַתְּעֵלוּ
כְּאַחַד בְּקוֹל אַחַד, וְאוֹתוֹ קוֹל נִקְרָא קוֹל
הַשּׁוֹפָר, וְזֶה יַעֲקֹב שְׁכוּלֵל אֶת הָאֲבוֹת
כְּאַחַד, וְנִקְרָא קוֹל.

וּשְׁנַי קוֹלוֹת הֵם, שְׁהָרִי מִתּוֹךְ קוֹל יוֹצֵא
קוֹל. אָבֵל קוֹל אַחַד שְׁנִקְרָא קוֹל הַשּׁוֹפָר,
וּמִכָּאֵן יוֹצֵא שְׂאָר הַקוֹלוֹת מִתּוֹךְ אוֹתוֹ
הַשּׁוֹפָר בְּזוּזָא שֶׁל הַמַּחְשָׁבָה. וְשַׁבְעָה
קוֹלוֹת הֵם שְׁיוֹצְאִים בְּזוּזָא שֶׁל הַמַּחְשָׁבָה

(דף) שֶׁם בֵּת שִׁבְעָה, וְכֵאֵן אֱלִישִׁבַע.
אֱלִישִׁבַע – שֶׁהִתְחַבְּרָה עִם חֶסֶד. (בא ראה)
בֵּת שִׁבְעָה לְדִין, לְרִשְׁתָּ מַלְכוּת וְלַהֲתַנְגֵּב.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, זֶה שְׁשָׁנִינוּ שְׁכַתוּב
קוֹל הַשּׁוֹפָר – יָפָה הוּא, וְזֶהוּ יַעֲקֹב,
שֶׁעָלָה בְּמַחְשָׁבָה שֶׁל הָאֲבוֹת, וְיוֹצֵא
כְּאַחַד מִתּוֹךְ שׁוֹפָר, שְׁהָרִי שׁוֹפָר מוֹצֵא
מִים וְאֵשׁ וְרוּחַ כְּאַחַד, וְנַעֲשֶׂה מֵהֵם קוֹל.
כִּד הָאֵם הָעֲלִינָה מוֹצֵאָה אֶת הָאֲבוֹת

וְרַי לֹון לְאַבְהֶן בְּקִדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר לְבָנִין, וְהָא
אוּקְמוּהָ מְלָה.

תָּא חַוִּי, וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת אֱלִישֶׁבַע, לְבַסְמָא לָהּ,
לְמַחְדֵי לָהּ, לְחַפְרָא לָהּ בְּמַלְכָא, בְּזוּזוּגָא
שְׁלִים, לְאַשְׁתַּכְחָא בְּרַבָּאן לְעֵלְמִין כְּלָחוּ, עַל יְדֵי
דְאַהֲרֹן. בְּגִין כֵּךְ, בְּעֵי כַּהֲנָא לְאַשְׁתַּכְחָא בְּנִהִירוֹ
דְאַנְפִּין, בְּחִידוֹ, כְּלָא כְּגוּזוּגָא דְלְעִילָא, דְהָא עַל יְדֵי
בְּרַבָּאן וְחִדְוֹן מִשְׁתַּכְחִי. וְעַל דָּא אֶתְרַחֲקָא מִנִּיהּ
דִּינָא וְרוּזוּגָא וְעַצִּיבוּ, בְּגִין דְלָא יִתְפָּגַם מִהֵהוּא אֶתֶר
דְאַתְקַטֵּר בֵּיהּ. וְעַל דָּא וְאַחִיכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל
יִכְבוּ אֶת הַשְּׂרָפָה, וְלֹאוּ כַּהֲנָא. עַל־יֵהוּ כְּתִיב (דברים

לג) בְּרַךְ יי' חִילוֹ וּפְעַל יְדָיו תִּרְצֶה וְגו'.

יִין וְשִׁכְר אַל תִּשְׁתֵּי אִתָּהּ וּבְנִיךָ אִתָּךְ וְגו'. (ויקרא
א) אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִגּוֹ פְּרִשְׁתָּא דָּא שְׁמַעִינָן,

לשון הקודש

בְּשִׁמְחָה, הַכֵּל כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, שְׁהָרִי עַל
יְדוּ בְּרֻכּוֹת וּשְׁמֵחוֹת נִמְצְאוֹת. וְלִכְּן
מְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ דִּין וְרִגְזוּ וְעַצְב, כְּדֵי שְׁלֹא
יִפְגַּם מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְשֶׁר בּוֹ. וְעַל זֶה –
וְאַחִיכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְבוּ אֶת
הַשְּׂרָפָה, וְלֹא הִכְהִן. עַל־יֵהוּ כְּתוּב (דברים לג)
בְּרַךְ ה' חִילוֹ וּפְעַל יְדָיו תִּרְצֶה וְגו'.

יִין וְשִׁכְר אַל תִּשְׁתֵּי אִתָּהּ וּבְנִיךָ אִתָּךְ

עִם הַשּׁוֹפָר, וְהַשּׁוֹפָר הַזֶּה שְׁמִשְׁקָה אוֹתָם
וּמְרִנָּה אֶת הָאָבוֹת בְּרֵאשׁוּנָה, וְאַחֵר כֵּךְ
אֶת הַבָּנִים, וְהָרִי בְּאֵרוֹ אֶת הַדָּבָר.

כֵּאֵל רָאָה, וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת אֱלִישֶׁבַע,
לְבַסֵּם אוֹתָהּ, לְשִׁמְחָה אוֹתָהּ וּלְחַפֵּר אוֹתָהּ
עִם הַמֶּלֶךְ בְּזוּזוּג שְׁלֵם, שְׁיִמְצְאוּ בְּרֻכּוֹת
לְכָל הָעוֹלָמוֹת עַל יְדֵי אַהֲרֹן. מִשּׁוּם כֵּךְ
צָרִיךְ הִכְהִין לְהַמְצִיא בְּהֶאֱרַת פְּנִים,

דִּנְדָב וְאֲבִיהוּא רַוִי חֲמָרָא הוּוּ, מִדְּאַזְהַר לְכַהֲנֵי
 בְּהָא. רַבִּי חֲזִיא פְּתַח, (תהלים קד) וַיֵּן יִשְׁמַח לִבֵּב אֲנוּשׁ
 וְגו', אִי בָעֵי בַּהֲנָא לְמַחְדֵי וּלְאַשְׁתַּפְּחָא בְּנִהִירו
 דְּאַנְפִּין יִתִּיר מִכְּלָא, אָמַאי אָסוּר לִיה חֲמָרָא, דְּהָא
 חִידוּ בֵּיה אֲשַׁתְּבַח, נִהִירו דְּאַנְפִּין בֵּיה אֲשַׁתְּבַח.

אַלְא שִׁירוּתָא דְחֲמָרָא חֲדוּתָא. סוֹפִיָה עֲצִיבו.
 וְעוּד דִּיֵּן מִסְטָרָא דְלִיּוּאֵי אָתִי, מֵאַתְר
 דְּחֲמָרָא שָׂרִי, דְּהָא אֲזַרִּיתָא וְחֲמָרָא דְּאֲזַרִּיתָא,
 מִסְטָרָא דְּגִבּוּרָה הוּא. (ס"א סִפִּיָה עֲצִיבו, וְכַהֲנָא שִׁירוּתָא וְסִימָא בְּעֵי
 חֲדוּתָא וְנִהִירו דְּאַנְפִּין, יֵן אָתִי מִסְטָרָא דְלִיּוּאֵי) וְסְטָרָא דְכַהֲנָא מִיֵּן
 עֲלִילִין נִהִירִין.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר כָּל חַד אֲזַיִף לְחַבְרִיָה, וְכָלִיל כְּלָא
 דָּא בְּדָא, וּבְגִין כֶּךָ, חֲמָרָא שָׂרִי חֲדוּתָא, בְּגִין
 דְּכָלִיל מִגּוּ מִיָּא, וּלְבַתֵּר אַחֲדָר לְאַתְרִיָה, וְעֲצִיב

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

אַלְא רֵאשִׁיתוֹ שֶׁל יֵן שְׂמֻחָה, וְסוֹפוֹ
 עֲצִיבוּת. וְעוּד, שְׁיֵן כָּא מְצַד הַלּוּיִם,
 מִהַמְּקוֹם שְׁיֵן שׁוּרָה, שְׁהַרֵי תוֹרָה וַיִּנְיָה
 שֶׁל תוֹרָה הֵם מְצַד הַגְּבּוּרָה. (סוֹפוֹ עֲצִיבוּת, וְהַכְּהֵן
 תַּחֲלָה וְסִימָא צְרִיךְ שְׂמֻחָה וְהָאֲרַת פְּנִיִם. יֵן כָּא מְצַד הַלּוּיִם) וְצַד
 הַכְּהֵן מִיֵּם עֲלּוּלִים מְאִירִים.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, כָּל אַחַד מִלּוּה לְחַבְרוּ,
 וְהַכֵּל כְּלוּל זֶה בְּזֶה. וּמִשׁוּם כֶּךָ יֵן מִשְׁרָה

וְגו'. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִתּוֹךְ הַפְּרָשָׁה הוּוּ
 שׁוֹמְעִים, שְׁנָדָב וְאֲבִיהוּא הִיוּ שְׂתוּנֵי יֵן,
 מִשְׁהוּחִיר בְּזֶה אֶת הַכְּהֵנִים. רַבִּי חֲזִיא
 פְּתַח, (תהלים קד) וַיֵּן יִשְׁמַח לִבֵּב אֲנוּשׁ וְגו'.
 אִם צְרִיךְ הַכְּהֵן לְשְׂמֻחָה וְלְהַמְּצָא בְּהָאֲרַת
 פְּנִיִם יוֹתֵר מִהַכֵּל, לְמָה אָסוּר לוֹ יֵן?
 שְׁהַרֵי שְׂמֻחָה נִמְצְאָת בּוֹ, וְהָאֲרַת פְּנִיִם
 נִמְצְאָת בּוֹ?

וְרָגִזוּ וְדָאִין דִּינָא. (ובְהִנָּא שִׁירוּתָא וְסִיּוּמָא בְּעֵי חֲדוּתָא וּנְהִירוּ דְאֲנָפִין).

רְבִי אָבָא אָמַר, מֵאַתֵּר חַד נִפְקוּ, יִין וְשֶׁמֶן
 וּמִיָּם (דְּבִשׁ וְחֶלֶב). מִיָּם וְשֶׁמֶן לִימִינָא, נִטְלִי
 בְּהִנֵּי וַיְרַתִּי לֹון, וְשֶׁמֶן יַתִּיר מִכְּלָא. דְּאִיהוּ
 חֲדוּתָא שִׁירוּתָא וְסִיּוּמָא, דְּכִתִּיב, (תְּהִלִּים קלג) כִּשְׁמֶן
 הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקָן וְזָקֵן אֶהְרֵן. וַיִּין
 לְשֶׁמֶן אֶלָּא, יְרַתִּי לִינְאִי, לְאַרְבָּא קָלָא וּלְזַמְרָא, וְלֹא
 לְשִׁתּוּק, דְּהָא חֲמָרָא לֹא שְׁתִּיק לְעֵלְמִין, וְשֶׁמֶן
 בְּחֵשָׁאֵי הוּא תְּדִיר.

מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אֶלָּא, שֶׁמֶן דְּאִיהוּ בְּחֵשָׁאֵי
 בְּלַחֲשֵׁי תְּדִיר, אֶתִּי מִסְטָרָא דְּמַחְשָׁבָה,
 דְּאִיהוּ בְּלַחֲשֵׁי תְּדִיר וְלֹא אֲשַׁתְּמַע, וְהוּא בְּחֵשָׁאֵי,
 וְעַל דָּא הוּא מִימִינָא. וַיִּין דְּאִיהוּ לְאַרְבָּא קָלָא,
 וְלֹא שְׁתִּיק לְעֵלְמִין, אֶתִּי מִסְטָרָא דְּאִימָא, וַיְרַתִּין

לשון הקודש

לְשֶׁמֶן אֶלָּא, יוֹרְשִׁים הַלְלוּם, לְהָרִים קוֹל
 וּלְזַמְרָא, וְלֹא לְשִׁתְּק, שְׁהִרִי יִין לֹא שׁוֹתֵק
 לְעוֹלָמִים, וְשֶׁמֶן הוּא תְּמִיד בְּחֵשָׁאֵי.

מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֶלָּא שֶׁמֶן שְׁהוּא
 בְּחֵשָׁאֵי, בְּלַחֲשׁ תְּמִיד, בָּא מִצֵּד
 הַמַּחְשָׁבָה, שְׁהִיא תְּמִיד בְּלַחֲשׁ וְלֹא
 גִּשְׁמַעַת, וְהוּא בְּחֵשָׁאֵי, וְעַל כֵּן הוּא
 מִימִין. וַיִּין שְׁהוּא לְהָרִים קוֹל, וְלֹא שׁוֹתֵק
 לְעוֹלָמִים, בָּא מִצֵּד הָאֵם, וַיּוֹרְשִׁים הַלְלוּם

שְׁמַחָה, מְשׁוּם שְׁכָלוֹל מִתּוֹךְ מִיָּם, וְאַחַר
 כֵּךְ חוֹזֵר לְמִקּוּמוֹ, וְעֻצּוֹב וְרוּגִזוּ וְדָן דִּין.

(וּבְחִזְקוֹן תְּחִלָּה וְסוּיָם צְרִיר שְׁמַחָה וְהֶאֱרַת פְּנִים).

רְבִי אָבָא אָמַר, מִמְּקוֹם אֶחָד יֵצְאוּ – יִין
 וְשֶׁמֶן וּמִיָּם (דְּבִשׁ וְחֶלֶב). מִיָּם וְשֶׁמֶן לִימִין,
 נִטְלִים הַכֹּהֲנִים וַיּוֹרְשִׁים אוֹתָם, וְשֶׁמֶן
 יוֹתֵר מִהֶבֶל, שְׁהוּא שְׁמַחָה רֵאשִׁית
 וְסוּיָם, שְׁכָתוֹב (שֵׁם קלג) כִּשְׁמֶן הַטּוֹב עַל
 הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקָן וְזָקֵן אֶהְרֵן. וַיִּין

לִיּוֹאֵי לְסִטְרַ שְׁמָא לָא, וְקִיּוּמֵי לְזַמְרָא לְאַרְמָא קָלָא,
וְקִיּוּמֵי בְּדִינָא. וּבְגִין כֶּךָ בְּתִיב, (דברים כא) וְעַל פִּיהֶם
יְהִי כָּל רִיב וְכָל נִגְעַ.

בְּגִין כֶּךָ, בְּהֵנָּא כִּד יִיעוּל לְמַקְדָּשָׁא לְמַפְלַח
פּוֹלְחָנָא, אָסִיר לִיה לְמִשְׁתֵּי חֲמָרָא, דְּהָא
עוֹבְדוּי בְּחֵשָׁאֵי אֵינּוּן, וּבְחֵשָׁאֵי (ס"א אַתְּחִוּ) אַתְּאֵן
וְאַתְּכִוּוֹן, (ס"א וּבְחֵשָׁאֵי אַתְּכִוּוֹן בְּמַה דְּאַתְּכִוּוֹן) וְזוּנּוּג לְמַאֵן דְּזוּנּוּג,
וְנָגִיד בְּרָבָאן לְעֵלְמִין פְּלָהוּ, וְכֵלָא
בְּחֵשָׁאֵי, (ועוד) דְּעוֹבְדוּי כְּלָהוּ בְּרָזָא. וְחֲמָרָא מְגַלָּה
רְזִין הוּא, דְּהָא כָּל עוֹבְדוּי לְאַרְמָא קָלָא קָאִים.

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק הָווּ אֲזִלֵי בְּאַרְחָא, מִבֵּי
מְרוּזְנָא לְצַפּוּרֵי, וְהָוּה רַבִּיָּא חַד שְׁכִית
בְּגִנּוֹן (ס"א לְגַבִּיחָהוּ), בְּחֲמָרָא בְּקִינְטָא דְּדוּבְשָׁא אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה נִימָא מְלָה דְּאֹרִייתָא וְנִזִּיל.

לשון הקודש

הַעוֹלָמוֹת, וְהַכֹּל בְּחֵשָׁאֵי, (ועוד) שְׁכָל
מַעֲשֵׂיו בְּסוּד. וְיִזִּין הוּא מְגַלָּה רְזִים, שְׁהָרֵי
כָּל מַעֲשֵׂיו עוֹמְדִים בְּדִי לְהָרִים קוֹל.

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק הָיוּ הוֹלְכִים בְּדַרְדַּךְ
מִבֵּית מְרוֹן לְצַפּוּרֵי, וְהָיָה עֲלֵם אֶחָד מֵצוּי
בְּתוֹכָם (אצלם) עִם יִזִּין רְקוּחַ בְּדָבֶשׁ. אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה, נֹאמַר דְּכֵר תוֹרָה וְנִגְלָה.

לְצַד הַשְּׁמָאֵל, וְעוֹמְדִים לְזַמֵּר לְהָרִים קוֹל,
וְעוֹמְדִים בְּדִין. וּמִשׁוֹם כֶּךָ בְּתוֹב, (דברים כא)
וְעַל פִּיהֶם יְהִי כָּל רִיב וְכָל נִגְעַ.

מִשׁוֹם כֶּךָ, בְּשִׁבְחָהּ יִבְנֵם לְמַקְדָּשׁ בְּדִי
לְעַבֵּד אֶת הָעֲבוּדָה, אָסִיר לוֹ לְשִׁתּוֹת יִזִּין,
שְׁהָרֵי מַעֲשֵׂיו הֵם בְּחֵשָׁאֵי, וּבְחֵשָׁאֵי (נראה)
הֵם בָּאִים, וּמִתְכִּוּוֹן, (ובחשאי מתכוון במה שמתכוון)
וּמְזוּנָג אֶת מִי שְׁמְזוּנָג, וּמִשְׁפִּיעַ בְּרֻכּוֹת לְכָל

פָּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, (שיר השירים ז) וְחֶפְדָּה בֵּינָן הַטּוֹב
הוֹלֵךְ לְדוֹדֵי לְמִישָׁרִים וְגו'. וְחֶפְדָּה בֵּינָן
הַטּוֹב, דָּא יֵינָא דְאֹרִייתָא, דְּאִיהוּ טָב. דְּהָא יֵינָא
אַחֲרָא לָאו אִיהוּ טָב, וְיֵינָא דְאֹרִייתָא, טָב לְכֻלָּא.
טָב לְעֵלְמָא דָּא, וְטָב לְעֵלְמָא דְאַתִּי. וְדָא הוּא יֵינָא
דְנִיחָא לִיה לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיר מִכֻּלָּא, וּבְזִכּוֹ
דָּא, מָאן דְמָרִי מֵיֵינָא דְאֹרִייתָא, יתְעַר לְעֵלְמָא
דְאַתִּי, וְיִזְכִּי לְאַחֲרֵי, פִּד יוֹקִים קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְעַדִּיקָיָא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, דוֹבֵב שְׁפִתֵי יִשְׁנִים,
הָא תִּנְיָנָן דְאַפִּילוּ בְּהֵוֹא עֲלֵמָא, יִזְכִּי לְמַלְעֵי
בְּאֹרִייתָא, דְּדָא הוּא דְכֹתִיב דוֹבֵב שְׁפִתֵי יִשְׁנִים.
אָמַר הַהוּא רַבָּיָא, אִי כְּתִיב וְחֶפְדָּה בֵּינָן הַטּוֹב,
הוֹינָא אֲמָרֵי חָבִי. אֲבָל בֵּינָן הַטּוֹב כְּתִיב,
וְלֹא מֵיִן. אֲשַׁנְחוּ בֵּיה, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּרִי אֵימָא
מִילְךָ, דְשִׁפִּיר קָא אֲמַרְתָּ.

 לשון הקודש

הָבֵא, וְיִזְכֶּה לְהַחֲיוֹת פְּשִׁיקִים הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֶת הַעַדִּיקִים. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה, דוֹבֵב שְׁפִתֵי יִשְׁנִים, הָרִי שְׁנִינּוּ,
שְׂאֵפְלוּ בְּאוֹתוֹ עוֹלָם יִזְכֶּה לְעַסֵּק בְּתוֹרָה.
וְהוּ שְׂפָתוֹב דוֹבֵב שְׁפִתֵי יִשְׁנִים.

אָמַר אוֹתוֹ עֲלֵם, אִם כְּתוּב וְחֶפְדָּה בֵּינָן
הַטּוֹב, הוֹינּוּ אוֹמְרִים כֵּן. אֲבָל כְּתוּב בֵּינָן
הַטּוֹב, וְלֹא מֵיִן. הַשְּׁנִיחוּ בּוּ. אָמַר רַבִּי

פָּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, (שיר ז) וְחֶפְדָּה בֵּינָן
הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדֵי לְמִישָׁרִים וְגו'. וְחֶפְדָּה
בֵּינָן הַטּוֹב - זֶה יֵינָה שֶׁל תּוֹרָה, שֶׁהוּא
טוֹב. שֶׁהָרִי יִזְכֶּה לְעוֹלָם טוֹב, וְיֵינָה שֶׁל
תּוֹרָה טוֹב לְכֻלָּא. טוֹב לְעוֹלָם הַזֶּה, וְטוֹב
לְעוֹלָם הַבָּא. וְהוּ הוֹינָן שְׁנִינּוּ לוֹ לְקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר מִכֻּלָּא, וּבְזִכּוֹת זֶה, מִי
שְׁנַרְוָה מֵיֵינָה שֶׁל הַתּוֹרָה, יתְעוֹרֵר לְעוֹלָם

אָמַר, אֲנִי שְׁמֵעָנָא, דְּמֵאן דְּאֶשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא,
 וְדַבִּיק בָּהּ, וְתֵהִיא מְלָה דְּאוֹרֵייתָא אֶשְׁתַּמַּע
 בְּפוּמִיָּה, וְלֹא לְחִישׁ לָהּ (דף ל"ט ע"ב) בְּלַחֲשׁוֹ, אֶלָּא
 אָרִים קָלִיָּה בָּהּ. דְּאוֹרֵייתָא הָכִי בַּעֲיָא לְאַרְמָא
 קָלָא, דְּכַתִּיב, (משלי א) בְּרֹאשׁ הַזְּמִינֹת תִּקְרָא, לְאַרְמָא
 רָנָה דְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא בְּלַחֲשׁוֹ. כִּיִּין הַטּוֹב, כְּחֵמֶר
 טַב דְּלֹא שְׁתִּיק. וְהוּא עֵתִיד לְאַרְמָא קָלָא, כִּד יַפּוּק
 מִהַאי עֲלָמָא. הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִשְׁרִים, דְּלֹא יִסְטִי
 לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא, לֹא יִשְׁתַּכַּח דִּימְחֵי בִידּוּי. דּוֹכַב
 שְׁפָתַי יִשְׁנִים, אֶפִּילוּ בְּהָהוּא עֲלָמָא שְׁפוּתִיָּה
 מְרַחֲשֵׁן אוֹרֵייתָא.

תּוֹ שְׁמֵעָנָא וְחֶכֶד כִּיִּין הַטּוֹב, הֵאֵי קָרָא לְכַנְסַת
 יִשְׂרָאֵל אֶתְמַר, וּבְתוֹשְׁבַתָּא אֶתְמַר. אֵי הָכִי,
 מֵאן הוּא דְּמִשְׁבַּח לָהּ בְּהַאי. אֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 מַחוּ הוֹלֵךְ לְדוּדֵי, הוֹלֵךְ אֵלַי מִיבְעֵי לִיָּהּ.

לשון הקודש

שׁוֹתֵק. וְהוּא עֵתִיד לְהָרִים קוֹל, כְּשֵׁיִצֵּא
 מִן הָעוֹלָם הַזֶּה. הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִשְׁרִים,
 שְׁלֹא יִסְטָה לִימִין וְלִשְׂמָאל, לֹא יִמְצֵא
 שְׁימְחָה בִידּוּ. דּוֹכַב שְׁפָתַי יִשְׁנִים, וְאֶפִּילוּ
 בְּאוֹתוֹ עוֹלָם שְׁפָתוֹתָיו מְרַחֲשׁוֹת בְּתוֹרָה.
 עוֹד שְׁמַעְתִּי, וְחֶכֶד כִּיִּין הַטּוֹב – הַפְּסוּק
 הַזֶּה נֶאֱמַר לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְנֶאֱמַר
 בְּתוֹשְׁבַתָּא. אִם כֶּךָ, מִי הוּא שְׁמִשְׁבַּח

יְהוּדָה, כְּנִי אָמַר דְּכַרְךָ, שְׁיִפָּה אֶמְרַת.
 אָמַר, אֲנִי שְׁמַעְתִּי, שְׁמִי שְׁמִשְׁתַּדֵּל
 בְּתוֹרָה וְדַבֵּק בָּהּ, וְאוֹתוֹ דְּבַר הַתּוֹרָה
 נִשְׁמַע בְּפִיו וְלֹא לֹחֵשׁ אוֹתוֹ בְּלַחֲשׁ, אֶלָּא
 מְרִים בּוֹ אֶת קוֹלוֹ, שְׂכָךְ צְרִיכָה תּוֹרָה
 לְהֶרְמַת קוֹל, שְׂכַתוֹב (משלי א) בְּרֹאשׁ
 הַזְּמִינֹת תִּקְרָא, לְהָרִים אֶת רִנַּת הַתּוֹרָה,
 וְלֹא בְּלַחֲשׁ. כִּיִּין הַטּוֹב, כְּמוֹ יִזֵּן טוֹב שְׁלֹא

אָלֵא וְדַאי קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא קָא מְשַׁבַּח לָהּ
 לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, כְּמָה דְהִיא קָא מְשַׁבַּחַת
 לִיהּ, דְכַתִּיב חֲבוּ מִמִּתְקִים, כִּדְ קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא
 מְשַׁבַּח לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל. (דְכַתִּיב) וְחִבְדָּךְ כִּיִּין הַטּוֹב,
 יִין הַטּוֹב: דְהוּא חֲמָרָא דְמִנְטָרָא. הוּלְךְ לְדוּדֵי: דָּא
 יִצְחָק, דְאֶקְרִי יְדִיד מִכְּסָן. לְמִישְׁרִים: כְּמָה דְאֵת
 אָמֵר, (תְהִלִּים צט) אֵתָה כּוֹנֵנַת מִישְׁרִים, לְאֵתְכִלְלָא
 שְׁמֵאֵלָא בִימִינָא. וְדָא הוּא מִישְׁרִים, דְכַנְיָן חֲדוּתָא
 דְהִיא חֲמָר טַב, אֵתְכִלְלִיל שְׁמֵאֵלָא בִימִינָא, וְחֲדָאן
 כְּלָא. (דוֹבֵב שְׁפִתֵי יִשְׁנִים) דְהִיא כְּלָא מִתְעָרִי בְחֲדוּאן
 וּבְרַפְאָן, וְעֵלְמִין כְּלָהּ מִשְׁתַּכְּחִי בְחֲדוּ, וּמִתְעָרִי
 לְאַרְקָא בְּרַכָּאן לְתַתָּא.

אָתוּ רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק וְנִשְׁקוּ לִיהּ רִישִׁיָּה,
 וְחֲדוּ עִמִּיהּ, אָמְרוּ לִיהּ מַה שְׁמֵךְ. אָמֵר לָהּ

לשון הקודש

שְׁנֵאמֵר (תְהִלִּים צט) אֵתָה כּוֹנֵנַת מִישְׁרִים,
 לְהַכְלִיל שְׁמֵאל בְּיָמִין. וְהוּוּ מִישְׁרִים,
 שְׁבִגְלָל הַשְּׂמֵחָה שֶׁל אוֹתוֹ הַיִּין הַטּוֹב,
 נְכַלְל הַשְּׂמֵאל בְּיָמִין, וְכֻלָּם שְׂמֵחִים. (דוֹבֵב
 שְׁפִתֵי יִשְׁנִים) שְׁתְּרֵי הַכֹּל מִתְעוֹרְרִים בְּשְׂמֵחוֹת
 וּבְרַכּוֹת, וְכֹל הָעוֹלָמוֹת נִמְצָאִים
 בְּשְׂמֵחָה, וּמִתְעוֹרְרִים לְהִרְיֵק בְּרַכּוֹת
 לְמַטָּה.

כָּאֵו רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק וְנִשְׁקוּ לוֹ אֵת
 רֵאשׁוֹ, וְשְׂמָחוּ עִמּוֹ. אָמְרוּ לוֹ, מַה שְׁמֵךְ?

אוֹתָהּ בְּזָה? אִם הַקְּדוּשׁ בְּרִידָּהּ הוּא – מַה
 זֶה הוּלְךְ לְדוּדֵי? הוּלְךְ אֵלַי הֲיָה צְרִידָּה
 לְהִיּוֹת!

אָלֵא וְדַאי שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרִידָּהּ הוּא מְשַׁבַּח
 אֵת כַּנְסַת יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁהִיא מְשַׁבַּחַת
 אוֹתוֹ, שְׂכַתוֹב חֲבוּ מִמִּתְקִים, כִּדְ הַקְּדוּשׁ
 בְּרִידָּהּ הוּא מְשַׁבַּח אֵת כַּנְסַת יִשְׂרָאֵל.
 (שְׂכַתוֹב) וְחִבְדָּךְ כִּיִּין הַטּוֹב. יִין הַטּוֹב – שֶׁהוּא
 יִין הַמְּשֻׁמֵּר. הוּלְךְ לְדוּדֵי – זֶה יִצְחָק
 שְׁנִקְרָא יְדִיד מִכְּסָן. לְמִישְׁרִים – כְּמוֹ

יִסָּא. אָמְרוּ רַבֵּי יִיסָא תְּהֵא. יִתִּיר תְּהֵא שְׂבִיחַ
 בְּעֵלְמָא מְרַבֵּי יִיסָא חֲבַרְנָא, דְּאִסְתַּלַּק מִבִּינֵינוּ.
 אָמְרוּ לִיה וּמָאן אָבוּךָ. אָמַר לְהוּ, אִפְסַר מֵעֵלְמָא,
 וְהָהּ אֹלִיף לִי כָּל יוֹמָא תְּלַת מְלִין דְּאוּרֵייתָא,
 וּבְלִילָא תְּלַת מְלִין דְּחֲכַמְתָּא דְּאַנְדְּתָא. וְהָנִי מִיִּלִּי
 אֹלִיפְנָא מֵאַבָּא, וְהִשְׁתָּא דִּיּוּרֵי בְּחַד בְּרַ נָשׁ, וְסָלִיק
 לִי מֵאוּרֵייתָא. וְאַנָּא אָזִיל כָּל יוֹמָא לְעִבּוּדְתָא,
 וּבְכָל יוֹמָא אֶחָדְרָנָא אֵינוּן מְלִין דְּאֹלִיפְנָא מֵאַבָּא.

אָמְרוּ לִיה הֵהוּא בְּרַ נָשׁ יָדַע בְּאוּרֵייתָא. אָמַר
 לוֹן לָאוּ. סָבָא הוּא, וְלֹא יָדַע לְבִרְכָא לִיה
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאִית לִיה בְּנִין, וְלֹא שְׂוֵי לוֹן
 בְּבִי רַב. אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה (נ"א א' ל'א ח'כ'י ה'ה) אִי לָא הָוָה
 חֲכִי, הָוָה אֶעֱלֵנָא לְנַבִּי הָאִי כִפֵּר לְמַלְלָא עֲלֵךְ,
 הִשְׁתָּא אָסוּר לֶן לְמַחְזֵי אַנְפּוּי. שְׂדֵי חֲמָרָא מְנַךְ.

לשון הקודש

ובכל יום אני חוזר על אותם הדברים
 שְׁלַמְדְתִּי מֵאַבִּי.

אָמְרוּ לוּ, אוֹתוּ אָדָם יוֹדַע בְּתוֹרָה? אָמַר
 לְהֵם, לֹא, הוּא זָקֵן, וְלֹא יוֹדַע לְבִרְךְ אֶת
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיֵשׁ לוֹ בְּנִים, וְלֹא שָׁם
 אוֹתָם בְּבֵית הָרַב. אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה, (אם לא
 קָדַח הוּא) אִם לֹא הָיָה בְּךָ, הָיִיתִי נִכְנָס לְבִפְנֵי
 הָזֶה לְדַבֵּר עֲלֵיךְ. עֲבָשׁוּ אָסוּר לָנוּ לְרֵאוּת
 אֶת פְּנֵי, וְרַק מִמֶּךָ אֶת הַחֲמוּר, וְאַתָּה לֵךְ

אָמַר לוּ, יִיסָא. אָמְרוּ, רַבֵּי יִיסָא תְּהֵיחַ.
 יוֹתֵר תְּהֵיחַ מֵעוּלָם מְרַבֵּי יִיסָא
 חֲבַרְנֵנוּ, שֶׁהִסְתַּלַּק מִבִּינֵינוּ. אָמְרוּ לוּ, וּמִי
 אָבִיךָ? אָמַר לוּ, נִפְסַר מִן הָעוֹלָם, וְהָיָה
 מְלַמֵּד אוֹתִי כָּל יוֹם שְׁלֹשָׁה דְּבָרֵי תוֹרָה,
 וּבְלִילָהּ שְׁלֹשָׁה דְּבָרֵי חֲכָמָה שֶׁל אַנְדְּתָה.
 וְהַדְּבָרִים הַלְלוּ לְמַדְתִּי מֵאַבִּי, וְכַעַת אֲנִי
 גַּר עִם אָדָם אֶחָד שְׂמוּנֵעַ אוֹתִי מִן
 הַתּוֹרָה, וְאֲנִי הוֹלֵךְ כָּל יוֹם לְעִבּוּדָה,

וְאַתָּה זֵיל לְגַבְנִי. אָמְרוּ לִיָּה מָאֵן הוּא אָבוּךָ. אָמַר
רַבִּי זְעִירָא דְכִפּוּר רָאֲמוּן.

שָׁמַע רַבִּי יְהוּדָה וּבְכָה, אָמַר אֲנָא הוּוּנָא בְּבֵיתִיה, וְאוּלִיפְנָא מְנִיָּה תְּלַת מְלִין בְּכִסָּא דְבְּרַכָּה, וְאוּלִיפְנָא מְנִיָּה בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית תְּרִי. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וַיְמָה מַהֲאֵי רַבִּיָּא בְּרִיָּה אוּלִיפְנָא, מְנִיָּה לָא כָּל שָׁבִין. אֲזָלוּ וְאֶחֱידוּ בִּידֵיה. חָמוּ חַד חָקַל וַיִּתְּבוּ תַמְוִן. אָמְרוּ לִיָּה אֵימָא חַד מְלָה, מַאֲיֵנוּן דְּאוּלִיף לָךְ אָבוּךָ בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

פְּתַח וְאָמַר, (בראשית א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתְּנִינִים הַגְּדוֹלִים וְגו'. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים, כָּל אֶתֶר דְּדִינָא אֱלֹהִים אֶקְרִי. וְהָהוּא אֶתֶר עֲלָאָה אֶתֶר דְּנִפְקוּ מְנִיָּה, הָכִי קָרִי לִיָּה הָכָא. וְאַף עַל גַּב דְּרַחֲמֵי הוּא, מְנִיָּה נִפְקוּ דִינִין, וּבִיָּה תְּלִיין.

לשון הקודש

אָמַר דְּבַר אֶחָד מֵאוֹתָם שֶׁלֹּמֵד אוֹתוֹךְ אָבִיךָ בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

פְּתַח וְאָמַר, (בראשית א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתְּנִינִים הַגְּדוֹלִים וְגו'. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים – כָּל מְקוֹם שֶׁל דִּין נִקְרָא אֱלֹהִים. וְאוֹתוֹ מְקוֹם עֲלִיּוֹן, הַמְּקוֹם שֶׁיִּצְאֹו מִמֶּנּוּ, כִּד קוֹרָא לוֹ כָּאן. וְאַף עַל גַּב שֶׁהוּא רַחֲמִים, יוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ דִינִים, וְכוּ הֵם תְּלוּיִים.

אֲלֵינוּ. אָמְרוּ לוֹ, מִי אָבִיךָ? אָמַר, רַבִּי זְעִירָא מִכִּפּוּר רָאֲמוּן.

שָׁמַע רַבִּי יְהוּדָה וּבְכָה. אָמַר, אֲנִי הֵייתִי בְּבֵיתוֹ, וְלְמַדְתִּי מִמֶּנּוּ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים בְּכוּס שֶׁל בְּרַכָּה, וְלְמַדְתִּי מִמֶּנּוּ שְׁנַיִם בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְמָה מְהִילַד הָזֶה בְּגוֹ לְמַדְתִּי, מִמֶּנּוּ לָא כָּל שָׁבִין? הֲלָכּוּ וְאֶחָזוּ בְּיָדוֹ. רָאוּ שְׂדֵה אֶחָד וַיִּשְׁבּוּ שָׁם. אָמְרוּ לוֹ,

אֶת הַתְּנִינִים הַגְּדֹלִים, אֵלֶיךָ אֲבָהֶן. דְּאֵינוֹן
 מִתְּשַׁקְּוִין בְּקַדְמֵי תָא, וּמִשְׁתַּרְשִׁין עַל כֹּלָא.
 וְאֵת כָּל נַפְשׁ הַחַיָּה הַרוֹמְשֵׁת, וְאֵת כָּל נַפְשׁ הַחַיָּה,
 דְּאֵ נַפְשׁ, דְּהֵי הִיא אֶרֶץ עֲלָאָה אֲפִיקַת מִהֵי הִיא תִּיהָ
 עֲלָאָה עַל כֹּלָא, דְּכִתְיב תּוֹצֵא הָאֶרֶץ נַפְשׁ חַיָּה.
 וְדָא אִיהִי נַפְשׁ דְּאָדָם קַדְמָאָה, דְּמִשְׁיַד בְּגוּיָה.
 הַרוֹמְשֵׁת: דָּא הִיא חַיָּה דְּרַחֲשָׂא בְּכָל טוֹרִין (כ"א
 סְטֵרִין), לְעֵילָא וְתַתָּא. אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם, דְּהֵהוּא נָהָר
 עֲלָאָה נָגִיד וְנָפִיק מֵעֵדֶן, וְאֲשַׁקֵּי לְהֵאֵי אֵילָנָא,
 לְאֲשַׁתְּרֵשָׂא בְּשַׂרְשׁוּי עַל כֹּלָא, וְלְאֲשַׁתְּכַחַא בֵּיהָ
 מְזוּנָא לְכֹלָא.

דְּבַר אַחַר הַחַיָּה הַרוֹמְשֵׁת, דָּא הוּא דוֹד מְלָכָא,
 דְּכִתְיב בֵּיהָ (תהלים קיח) לֹא אָמוֹת כִּי אֶחָיָה וְגו'.
 וְאֵת כָּל עוֹף כְּנָף לְמִינֵהוּ, אֵלֶיךָ כָּל אֵינוֹן מְלָאכִין
 קַדִּישִׁין, דְּמִשְׁתַּכְּחִי לְקַדְשָׂא שְׁמָא דְּמֵאֲרִיחֹן בְּכָל

 לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

בְּכָל הַהָרִים (הַגְּדִידִים) לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. אֲשֶׁר
 שָׂרְצוּ הַמַּיִם, שְׂאוֹתוֹ נָהָר עֲלִיּוֹן שׁוֹפֵעַ
 וְיוֹצֵא מֵעֵדֶן, וּמִשְׁקָה אֶת הָעֵץ הַזֶּה
 לְהַשְׁתַּרֵּשׁ בְּשַׂרְשׁוּי עַל הַכֹּל, וְשִׁמְצָא בּוֹ
 מְזוּן לְכֹל.

דְּבַר אַחַר הַחַיָּה הַרוֹמְשֵׁת – זֶהוּ דוֹד
 הַמֶּלֶךְ, שְׂכָתוֹב בּוֹ (תהלים קיח) לֹא אָמוֹת כִּי
 אֶחָיָה וְגו'. וְאֵת כָּל עוֹף כְּנָף לְמִינֵהוּ –

אֶת הַתְּנִינִים הַגְּדֹלִים – אֵלוֹ הַקְּבוֹצוֹת,
 שֶׁהֵם מְשַׁקִּים בְּרֵאשׁוֹנָה וּמִשְׁתַּרְשִׁים עַל
 הַכֹּל. וְאֵת כָּל נַפְשׁ הַחַיָּה הַרוֹמְשֵׁת. וְאֵת
 כָּל נַפְשׁ הַחַיָּה – זֶה הַנֶּפֶשׁ, שְׂאוֹתָהּ
 הָאֶרֶץ הָעֲלִיּוֹנָה הוֹצִיָּאָה מֵאוֹתָהּ חַיָּה
 עֲלִיּוֹנָה עַל הַכֹּל, שְׂכָתוֹב תּוֹצֵא הָאֶרֶץ
 נַפְשׁ חַיָּה. וְזוֹהִי הַנֶּפֶשׁ שֶׁל אָדָם הַרְאִשׁוֹן
 שְׂמִשְׁדָּ בְּתוֹכוֹ. הַרוֹמְשֵׁת – זֶהוּ הַרוֹחֶשֶׁת

יֹזְמָא וַיֹּזְמָא, דְּכִתְיִב בְּהוּ (ישעיה ו) שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ
 כְּנָפִים לְאַחַד. וּמְנַהוֹן טָאֲסִין בְּעֵלְמָא לְמַעַבְד
 רְעוּתָא דְמַאֲרִיחוֹן, כָּל חַד וְחַד בְּדַקָּא חֲזִי. אָמַר
 רַבִּי יְהוּדָה, וְדָאֵי כָּל כְּדָּ לְהָאֵי רַבִּינָא לֹא אֶתְחַזִּי,
 אֲבָל אֲנָא חֲמִי בֵּיה דְלֵאֲתֵר עֲלָאָה יִסְתַּלַּק.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, (דף נ"א ע"א) וְדָאֵי. הַחֲתִיָּה (הַרְמוּשָׁת) דָּא
 הִיא חֲתִיָּה עֲלָאָה עַל כֹּלָּא, דְּהָא אַחֲרָא אֶרֶץ
 קַרְיֵיה קָרָא. הָכָּא דְכִתְיִב וְהָעוֹף יָרֵב בְּאֶרֶץ, בְּאֶרֶץ
 וְדָאֵי, וְלֹא בְּמִים. דְּהָא תְּהוּא נָהָר, נְגִיד וְנָפִיק
 וְאַשְׁקִי, בְּלֹא פִירוּדָא, עַד תְּהוּא אֲתֵר דְּאַקְרִי אֶרֶץ,
 וּמִתְמָן כְּתִיב וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְגו'. וְהָעוֹף, וְתְהוּא עוֹף
 בְּהָאֵי אֶרֶץ תְּלִיִן וְאַתְשְׁקִיִן, וְדָא הוּא דְכִתְיִב
 וְהָעוֹף יָרֵב בְּאֶרֶץ. קָמוּ וְאִזְלוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
 נִשְׁתַּתֵּף לְהָאֵי רַבִּינָא עֲמָנָא, וְכָל חַד וְחַד לִימָא
 מְלָה דְאֹרְיִיתָא.

לשון הקודש

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְדָאֵי חֲתִיָּה (הַרְמוּשָׁת) זֹהֲרִי
 חֲתִיָּה הַעֲלִינָה עַל הַכֹּל, שְׁהָרִי הָאֲחֵרֵת,
 הַכְּתוּב קָרָא לָהּ אֶרֶץ. כָּאֵן שְׁכַתוּב
 וְהָעוֹף יָרֵב בְּאֶרֶץ, בְּאֶרֶץ וְדָאֵי, וְלֹא
 בְּמִים. שְׁהָרִי אוֹתוֹ נָהָר שׁוֹפֵעַ וַיֹּצֵא
 וּמִשְׁקָה כְּלִי פְרוּד, עַד אוֹתוֹ מְקוֹם
 שְׁנַקְרָא אֶרֶץ, וּמִשָּׁם כְּתוּב וּמִשָּׁם יִפְרֹד
 וְגו'. וְהָעוֹף, וְאוֹתוֹ עוֹף, בְּאֶרֶץ הַזֶּה תְּלוּנִים

אֵלוּ כָּל אוֹתָם הַמְּלֹאכִים הַקְּדוּשִׁים
 שְׁמַעְזוּיִים לְקַדֵּשׁ אֵת שֵׁם אֲדוֹנָם בְּכָל יוֹם
 וַיּוֹם, שְׁכַתוּב בְּהֵם שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ
 כְּנָפִים לְאַחַד. וּמִהֵם טָסִים בְּעוֹלָם
 לַעֲשׂוֹת רְעוּן רְבוּנָם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 כְּרָאוּי לוֹ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְדָאֵי כָּל כְּדָּ
 לְלֵיד הָהָה לֹא רָאוּי, אֲבָל אֲנִי רוּאָה בּו
 שְׁיַעֲלָה לְמָקוֹם עֲלִיּוֹן.

פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, (שיר השירים ב) סִמְכוֹנִי
 בְּאִשִּׁישׁוֹת רַפְדוֹנִי בַתְּפוּחִים וְגו'. הַאִי
 קָרָא הָא אֶתְמַר וְשִׁפִּיר. אֲבָל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל קָאָמַר
 דָּא בְּגֻלוֹתָא. סִמְכוֹנִי, מִחוּ סִמְכוֹנִי. אֶלָּא מֵאֵן
 דְּנִפְּיֵל בְּעֵי לְאַסְמַכָּא לִיָּה, הָדָא הוּא דְכִתְיֵב, (תהלים
 קמ"ה) סוּמְךָ יי' לְכָל הַנוֹפְלִים וְגו'. וּבְגִין כְּךָ, כְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל דְּנִפְּלָה, דְּכִתְיֵב, (עמוס ה) נִפְּלָה לֹא תוֹסִיף
 קוּם, בְּעֵיָא לְאַסְמַכָּא, וְהִיא אָמְרָה סִמְכוֹנִי. לְמֵאֵן
 אָמְרָה. לְיִשְׂרָאֵל כְּנֶהָא דְּאֵינּוֹן בְּגֻלוֹתָא עֲמָה.
 וּבְמָה בְּאִשִּׁישׁוֹת. אֵלִין אֵינּוֹן אֲבָהוֹן, דְּאֵינּוֹן
 אֶתְמַלְּיִין בְּקַדְמוֹתָא, מִתְּחִילָא חֲמַר טַב
 דְּמִנְטָרָא. וְכֵד אֵינּוֹן אֶתְמַלְּיִין, הָא בְּרַכָּאן מִשְׁתַּכְּחִי
 לְגַבְהַ, עַל יְדָא דְחַד דְּרַגָּא דְּאֵיהּ צְדִיק. וּמֵאֵן
 דִּידַע לְיַחְדָּא שְׁמָא קַדִּישָׁא, אֵף עַל גַּב דְּבְרַכָּאן

 לשון הקודש

ה' לְכָל הַנוֹפְלִים וְגו'. וּמִשׁוּם כְּךָ, כְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּפְּלָה, שְׁכֵתוֹב (עמוס ה) נִפְּלָה לֹא
 תוֹסִיף קוּם, צְרִיכָה לְסַמְכָה, וְהִיא
 אוֹמְרָת סִמְכוֹנִי. לְמִי הִיא אוֹמְרָת?
 לְיִשְׂרָאֵל כְּנִיָּה, שֶׁהִם עֲמָה בְּגֻלוֹת.

וּבְמָה? בְּאִשִּׁישׁוֹת. אֵלֵינוּ הֵם הָאֲבוֹת
 שֶׁמְתַמְלְאִים כְּרֵאשׁוֹנָה מֵאוֹתוֹ וְיָן טוֹב
 הַמְשַׁמֵּר. וּבְשֶׁהִם מְתַמְלְאִים, הָרִי
 הַבְּרָכוֹת מְצוּיֹת אֵלֵיהָ עַל יְדֵי דְרַגָּה
 אַחַת שֶׁהִיא צְדִיק. וּמִי שִׁידַע לְיַחַד אֵת

וּמִשְׁקִים, וְזֵהוּ שְׁכֵתוֹב וְהַעוֹף יִרְבַּ בְּאֶרֶץ.
 קָמוּ וְהִלְכוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, נִשְׁתַּף אֵת
 הַיָּלֵד הַזֶּה עִפְּנוֹ, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֹאמַר
 דְּבַר תּוֹרָה.

פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, סִמְכוֹנִי
 בְּאִשִּׁישׁוֹת רַפְדוֹנִי בַתְּפוּחִים וְגו'. הַפְּסוּק
 הַזֶּה הָרִי נִתְבָּאָר, וְיִפְּה. אֲבָל כְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל אָמְרָה אֵת זֶה בְּגֻלוֹת. סִמְכוֹנִי,
 מַה זֶה סִמְכוֹנִי? אֶלָּא מִי שֶׁנוֹפֵל צְרִיף
 לְסַמְךָ אוֹתוֹ, זֵהוּ שְׁכֵתוֹב (תהלים קמ"ה) סוּמְךָ

לֹא מִשְׁתַּכְּחֵי בְּעֶלְמָא, אִיהוּ סָמִיד וְסָעִיד לָהּ
לְבַנְסַת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא.

רְפָדוּנִי בַתְּפוּחִים, כִּלְא חַד כְּמָה דְאַמְרֵן, אֲבָל
רָזָא דָא, אֲשֵׁישָׂא: עֵייל חֲמָרָא. תְּפוּחִ:
אֲפִיק חֲמָרָא, וּמְכוּוֹן רְעוּתָא. וְעַל דָּא אֲשֵׁישׁוֹת
וְתְפוּחִים. אֲשֵׁישׁוֹת, לְרוּוָּא מִחֲמָרָא. תְּפוּחִים,
לְכוּוֹנָא רְעוּתָא דְלֹא יִזִּיק חֲמָרָא. וְכֹל דָּא לְמָה. כִּי
חֹלֵת אֶהְבָּה אֲנִי, בְּגִלוּתָא. וּמֵאן דְּמֵיחַד שְׂמָא
קְדִישָׁא, בְּעֵי לִיחַדָּא דִּינָא בְּרַחְמֵי, וְלֹאֲכַלְלָא לִזְוֹן
כְּדִקָּא חֲזִי, לְאַתְּבַסְמָא וְלְאַתְּתַקְנָא כִּלְא כְּדִקָּא
יְאוּת, וְדָא סָמִיד לָהּ לְבַנְסַת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא.

רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (דברים לב) אֲשֶׁר חֵלֵב זִבְחֵימוֹ יֹאכְלוּ
יִשְׁתּוּ יַיִן נְסִיכָם. זַכָּאִין אֵינֻן יִשְׂרָאֵל דְּאֵינֻן
קְדִישִׁין, וְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא בְּעֵי לְקְדִישָׁא לִזְוֹן. תָּא

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

הַרְצוֹן שְׁתֵּינִן לֹא יִזִּיק. וְכֹל זֶה לְמָה? כִּי
חֹלֵת אֶהְבָּה אֲנִי, בְּגִלוּת. וּמִי שְׂמִיחַד
אֵת הַשֵּׁם הַקּוּדֶשׁ, צָרִיד לִיחַד דִּין עִם
רַחֲמִים וְלִהְבִּילֵם כְּרָאוּי, שְׂיִתְבַּשֵּׂם
וְיִתְתַּקֵּן כֹּל כְּרָאוּי, וְזֶה הַתּוֹמֵד אֵת
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּת.

רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (דברים לב) אֲשֶׁר חֵלֵב
זִבְחֵימוֹ יֹאכְלוּ יִשְׁתּוּ יַיִן נְסִיכָם. אֲשֵׁרִיהֶם

הַשֵּׁם הַקּוּדֶשׁ, אִף עַל גַּב שְׂפָרְכוֹת לֹא
מַעֲוִיֹת בְּעוֹלָם, הוּא סוּמֵד וְסוּעֵד אֵת
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּת.

רְפָדוּנִי בַתְּפוּחִים, הַכֹּל אֶחָד כְּמוֹ
שְׂאֲמָרְנָה. אֲבָל הַסּוּד הַזֶּה, אֲשֵׁישָׂא -
מְכַנְיָסָה יַיִן. תְּפוּחִ - מוּצִיא יַיִן, וּמְכוּוֹן
רְצוֹן. וְעַל כֵּן אֲשֵׁישׁוֹת וְתְפוּחִים.
אֲשֵׁישׁוֹת, לְרוּוֹת מֵינֵן. תְּפוּחִים, לְכוּוֹן אֵת

תִּזְיֵי יִשְׂרָאֵל קְדִישִׁין, כָּל תִּזְיֵי עֲלֵמָא דִּירְתִּין, כִּלְאֵ
 תִּלְיִין בְּתַהוּא עֲלֵמָא דְאֵתִי, בְּגִין דְּאִיהוּ תִּזְיִין דְּכִלְאֵ,
 לְעִילָא וְתַתָּא, וְהוּא אֲתֵר, דִּיזִין דְּמִנְטָרָא שְׂאֲרִי (וְאֶקְרִי
 זִין) וּמִתְמָן נְפֻקִין תִּזְיִין וְקְדוּשָׁא לְכִלְאֵ. וְיִזִין דִּישְׂרָאֵל
 בְּגִין יִזִין דִּישְׂרָאֵל אֲחֵרָא, וְדָא בְּדָא תִּלְיָא. דְּהָא
 יִשְׂרָאֵל לְעִילָא, בֵּיהּ נְטִיל תִּזְיִין, וּבְגִין כֶּף אֶקְרִי עֵץ
 תִּזְיִין, עֵץ מִתְהוּא אֲתֵר דְּאֶקְרִי תִזְיִין, וְנִפְקִי מִתְמָן
 תִּזְיִין, וְעַל דָּא מְבָרְכִין לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּיִזִין. וְיִזִין דִּישְׂרָאֵל לְתַתָּא כְּהֵא גִזְוֵנָא.

עוֹבֵד עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת, דְּאִיהוּ מְסֻאָב, וּמֵאֵן
 דְּקָרִיב בְּהַדְיָה יִסְתַּאָב, כִּד יִקְרַב בְּיִזִין
 דִּישְׂרָאֵל, הָא אִסְתַּאָב וְאֶסִיר, כָּל שְׁפֵן תַּהוּא יִזִין
 דְּאִיהוּ עֲבִיד. וְעַל דָּא לָא תִימָא דְדָא הוּא
 בְּלַחֲדוּזִי, אֵלָא כָּל מַה דְּעֲבִדִי יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, כִּלְאֵ

לשון הקודש

נוטל תזיין, ומשום כך נקרא עץ תזיין, עץ
 מאותו מקום שנקרא תזיין, ויוצאים
 משם תזיין, ועל פן מברכים את הקדוש
 ברוך הוא ביזין. ויזין של ישראל למטה
 כמו כן.

עוֹבֵד עבודת כוכבים ומזלות, שהוא
 טמא, ומי שקרב עמו יטמא כשיקרב
 ליזין של ישראל, הרי נטמא, ואסור. כל
 שפן אותו היזין שהוא עושה. ולכן אל

ישראל שהם קדושים, והקדוש ברוך
 הוא רוצה לקדש אותם. בא ראה,
 ישראל קדושים, כל תזיין עולם שיוצאים,
 הכל תלוזים באותו העולם הבא, משום
 שהוא תזיין של הכל, למעלה ולמטה,
 והוא המקום שתיזין המשמר מתחיל (ונקרא
 זיין), ומשם יוצאים תזיין וקדושה לכל. ויזין
 של ישראל בשביל יזין של ישראל אחר,
 וזה תלוזי בזה. שהרי ישראל למעלה, בו

הוּא כְּעֵין דְּוִגְמָא דְלַעִילָא, כֹּל שְׁכֵן יִין, דְּקָאִי
בְּאַתֵּר עֲלָאָה, דְּוִגְמָא דְיִין דְּמִנְטֵרָא.

בְּגִין כִּד יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּינָן יִין דְּיִשְׂרָאֵל, דְּאַתְעֵבִיד
כִּדְקָא חַיִּי בְּקִדּוּשָׁה, כְּגוּוּנָא דְיִשְׂרָאֵל
לַעִילָא, דְשִׁתִּי וְאַשְׁתֵּרְשָׂא וְאַתְפְּרֹכָא בְּתַחוּמֵי יִין
עֲלָאָה קִדִּישָׁא, וְלֹא שְׁתָּאן יִין דְּאַתְעֵבִיד
בְּמִסְאַבוּתָא, וּמִסְטֵרָא דְמִסְאַבוּתָא, דְהָא בֵּית שְׂרִיא
רוּחָא דְמִסְאַבוּתָא. (וְלֹא הוּא מִסְטֵרָא דְיִשְׂרָאֵל) וּמֵאן דְשִׁתִּי
לִיה (כְּתוּבָה), אֶסְתָּאב רוּחִיה, וְאַסְתָּאב אִיהוּ, וְלֹא
הוּא מִסְטֵרָא דְיִשְׂרָאֵל, וְלִית לִיה חוּלְקָא בְּעֲלָמָא
דְאַתִּי. דְהָא הָהוּא עֲלָמָא דְאַתִּי, יִין דְּמִנְטֵרָא אִיהוּ.

וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל קִדִּישִׁין, בְּעֵינָן לְנִטְרָא דָּא עַל
כֹּלָא, בְּגִין דְּאַתְקֻשֵׁר בְּאַתֵּר דְּעֲלָמָא דְאַתִּי.
וּבְגִין כִּד, כִּינֵן אֶתְפְּרִיד קִדְשָׁא בְּרִיד הוּא יִתִּיר

לשון הקודש

בְּטַמְאָה וּמִצַּד הַטַּמְאָה, שְׁהַרִי בּו שׁוּרָה
רוּחַ הַטַּמְאָה (וְאִינוּ מִצַּד יִשְׂרָאֵל). וְכִי שְׁשׁוּתָה
אוּתוּ (אָתָם), נְטַמְאָת רוּחוּ, וְהוּא נְטַמְאָ,
וְאִינוּ מִצַּד שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְאִין לוֹ חֵלֶק
לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁהַרִי אוּתוּ עוֹלָם הַבָּא הוּא
יִין הַמְשַׁמֵּר.

וְעַל כֵּן יִשְׂרָאֵל קִדּוּשִׁים עֲרִיכִים לְשַׁמֵּר
אֶת זֶה עַל הַכֹּל, מִשּׁוּם שְׁנַקְשֵׁר בְּמִקּוּם

תֵּאמֵר שׁוּרָה הוּא בְּלִבְדוּ, אֲלֵא כֹל מַה
שְׁעוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל לְמִטָּה, הַכֹּל הוּא כְּעֵין
דְּוִגְמָא שֶׁל מַעְלָה, כֹּל שְׁכֵן יִין, שְׁעוּמֵד
בְּמִקּוּם עֲלִיּוֹן, דְּגַמְתַּת הַיִּין הַמְשַׁמֵּר.

מִשּׁוּם כִּד יִשְׂרָאֵל שׁוּתִים יִין שֶׁל יִשְׂרָאֵל
שְׁנַעֲשֶׂה כְּרָאוּי בְּקִדְשָׁה, כְּמוֹ שְׁיִשְׂרָאֵל
לְמַעְלָה שְׁשׁוּתָה וְנִשְׂרָשׁ וּמִתְבְּרֵד בְּאוּתוּ
יִין עֲלִיּוֹן קִדּוּשׁ, וְלֹא שׁוּתִים יִין שְׁנַעֲשֶׂה